(sorozatajánló) SPARTACUS: BLOOD AND SAND

Szerzõ Breki
2010. március 03, szerda - 20:18

VÉGRE, VÉGRE, VÉGRE!! :))) A Lost záró évadban való kisebb csalódás, a Friday Night Lights túl depis hangulata és a True Blood nyárig tartó szünete miatt kellett már a lelkemnek nagyon egy igazi, felfrissülést hozó új heti kedvenc. Nos, Spartacus jött látott és mindenkit a földbe tiport egybõl, mert rögtön olyan pilottal nyitott januárban, ami mozifilmnek is simán elmehetne, de a további részek sem vesztettek semmit a színvonalból. Tudom, hogy mindig könnyelmûség ilyet kiejteni, viszont nálam már most az évtized sorozata, az összes jelzõ kevés lenne rá mennyire odavagyok érte!! :) Igaz, eleve hendikeppel indult, mert a nagysikerû 300 címû film stílusjegyeit mind-mind átvette, csak ez hétrõl-hétre tudja szállítani ugyanazokat a megunhatatlan jóságokat, amiktõl a mai napig teljesen le tudok petézni a gyönyörtõl. :)) A történet szerint a trákok beállnak a rómaiak szolgálatába a görögök elleni háborúba, de cserébe természetesen nem kapnak mégse semmit, így amikor a szintén trák Spartacus faluját veszély fenyegeti az egyik barbár horda által és a digók basznak segíteni, akkor Õ szépen dezertál, hogy megvédhesse asszonyát. Ez sikerül is neki, azonban késõbb elkapják és rabszolgasorba vetik mindkettõjüket, melynek eredményeképpen fõhõsünk mehet harcolni a Capua Arénába míg felesége katonákat és dominuszokat szórakoztatni . ;) Innentõl Spartacus gladiátor-életét és hányattatásait kísérhetjük nyomon, persze a történelmi hûség csekély figyelembevételével csakúgy mint a 300 esetében, de itt sem ez a lényeg. A film hangulata és képi világa az ami kiemeli a többi közül, nem mellékesen ilyen brutalitás egész biztos nem volt még a sorozattörténelemben sehol, így a magyar tévékben való megjelenése mondjuk például igencsak esélytelen. A lassítási effektek szintén élményszámba mennek, nagyon bírom ezt a trükközést, egyedül a látványosan rajzolt vér lett kicsit béna néhol. Vérengzése ellenére hõsünk fõ mozgatórugója mégis mi más lehetne, mint a szerelem és a visszaszerzéséért való küzdelem, ami ugye sosem könnyû ha rabszolga az ember. KILL THEM ALL! suttogja Spartacusnak felesége az álmában, õ pedig jófiú módjára így is cselekszik, hiszen csak élete értelme mielõbbi viszontlátása lebeg a szeme elõtt. :) Hullanak a fejek körülötte, vér borít mindent, kicsit túlontúl is naturálisan ultraerõszakosak sokszor a jelenetek, dehát az a kor errõl szólt, bizony nem Star Trekes boldogság volt akkor az élet. Van viszont ami sose változik, az egyszer fent, egyszer lent szlogen itt is érvényes a gladiátoroknál csakúgy, mint manapság a futballsztároknál, a plebsz hozzáállása hétrõl-hétre tud fordulni a gyõztes vagy vesztes meccsektõl függõen. :) Szpartakuszné egyébként valóban egy földi Istennõ, el is hiszi simán az ember, hogy férjura megtenne érte bármit, nagyon jó választás volt Erin Cummings, aki azóta az én álmaimban is feltûnik rendszeresen. ;)) A többi karakter és színész szintén átlag feletti, nem mellesleg Lucy Xena Lawless-t például biztos nem sokan látták még ennyiszer meztelenül a képernyõn és John Hannah is szokatlanul mutat a hátulról-megrakok-egy-rabszolgát styleban. ;) Igen, igen, a vér és harc mellett fontos szerep jut az erotikának is, kendõzetlenül mutatnak be mindent mit a perverz ókóriak csináltak: csoportos orgiák, férfiszerelmek, szexuális kiszolgáltatottság kihasználása és egyéb 18-as karikás dolgok. ;)Mindent egybevetve nagyon non-plus ultra a sorozat, és bár valóban nem az utóbbi évek legelgondolkoztatóbb alkotása, azonban aki szereti az akciókat és különleges képi megvalósításokat annak tökéletes választás lesz!! Jack Bauer ezek után tényleg mehet nyugodtan a picsába, hiszen megérkezett az új trónkövetelõ akciósztár: THIS IS SPARTAcus!! :))))Na, nézzük a többi finomság fejlõdési illetve zuhanási skáláit, van róluk is bõven mit írni: Lost. Több, mint fél évet kellett várni a visszatérésre, de az elsõ 3 rész nekem csak óriási csalódást hozott, a záróévad részeitõl mindenképpen többet vártam az utóbbi évek kétségkívül egyik legmeghatározóbb sorozatában. A 4. résztõl aztán végre ismét visszajött a régi, megismert Lost-feeling, kíváncsian várom mennyire sikerül megválaszolni a kérdéseket, lezárni a szálakat és rendes befejezést csinálni, a Battlestar Galacticának tavaly ez például elég felemásra sikerült...Friday Night Lights, azaz a legnagyobb! Az utóbbi évad kissé komorabb, nyomasztóbb hangvételû lett, de pont ezt is szeressük a drámákban, ilyenkor tör ki igazán a színész a karakterbõl, itt pedig valóban csak úgy nyüzsögnek a tehetségek, nincs egy gyenge láncszem sem. Még 1 évad erejéig egész biztos élvezhetjük a dillon-i fociéletet, számomra nagyon nagy ûr marad a helyén ha egyszer vége lesz... True Blood. Az egyik legújabb kedvenc. Lesz róla is egyszer bõvebb poszt, ez a vámpíros, déli-akcentusos, jópofa történet nagyon a szívemhez nõtt, szerintem elõbb-utóbb könyvben is bekebelezem, legalább jobban látni majd a különbségeket. :) Népszerûsége felfeléívelõ hála a vámpíros sztorik felkapottságának, az agyonsztárolt, nyálas Twighlightnál én mindenesetre sokkal többre tartom. ;) A harmadik évad nyártól! V és Flash Forward. 2 tavaly indult sci-fi, igazából mindkettõ nézõs kategória, de már most látszik, hogy egyik sem lesz olyan mérföldkõ jellegû, mint a Lost vagy a Battlestar Galactica. A V egy a 80-as években készült idegen-invázióról szóló sorozat újraforgatása, anno a Sky One-on bámultam (a Melrose Place-szel együtt) áhítattal, mint egy hülyegyerek, pedig egy szót sem értettem akkor még angolul, egyik osztálytársamnak kellett másnap mindig elmesélni miket is mondtak benne. :) A Flash Forwardot a Lost utódjának szánta az ABC, de ezt kicsit benézték, bár ha jobban összekapja magát az írói gárda még akár valami maradandó is simán kisülhet belõle. Az alapötlet nem rossz, a teljes Földi lakosság 2 percre elveszti az eszméletét és ezalatt belelát saját jövõjébe. Mi okozta?", beválnak-e a látottak?", lehet-e változtatni a jövõn?" és egyéb kérdések megválaszolására folyik a nyomozás, érdekes WTF"-ekkel ("What The Fuck") tarkítva. Melrose Place. Szintén egy régi újrafeldolgozása. Az eredeti széria a kedvencem volt, a karakterek és a témák miatt kifejezetten népszerû csúcsokra is tört, sajnos egy idõ után viszont nem tudtak mit kezdeni a történettel és utána már csak az állandó mindenki-mindenkivel-kefél témára tették rá inkább a hangsúlyt, így végül kaszát kapott nálam, az utolsó részeket nem is láttam, pedig nagyon ritka, hogy amibe belekezdek és megszerettem azt nem nézem a végsõkig. Az újraforgatott Melrose Place sajnos szar, tele unalmas, unszimpatikus karakterekkel, egyedül a jónõ-faktor no meg az eredeti sorozatban is játszó szereplõk miatt érdemes nézni. Lehet még kap egy esélyt késõbb, mivel a 9. résztõl Heather Amanda Locklear is helyet kapott a törzsgárdában, õ meg ugye nagyon fel tudja zavarni az állóvizet. :) Dexter és Californication. 2 korhatáros sorozat, amikben nem lehet csalódni, kötelezõen hozzák az elõzõek magas színvonalát, kedvenc sorozatgyilkosunk legutóbbi évadzárója például el is nyerte tõlem az év

legütõsebb jelenete címet, viszont Hank Moody életét egyenlõre polcra tettem, túl irigy vagyok rá és nem bírom nézni ezt a rohadt mázlistát. ;)))Breaking Bad. Kellemes meglepetés. Egy 50-es kémiatanárról szól, akirõl kiderül, hogy végsõ stádiumos rákja van, így a klimax, a pénztelenség és a trauma miatt belekezd a kábítószerbizniszbe. :)) Realisztikus, humoros, tele eredeti írói ötletekkel, kedvencem a savba rakott hulla jelenete, amikor a sav átmarja a kádat valamint az emeletet és az emberi maradványos trutyi lepotyog a falról a káddal együtt... :)) Ettõl függetlenül egyáltalán nem ilyen undorító a sorozat, tényleg inkább a szereplõk életének drámai szálai kapnak fõszerepet, szóval nagyon ajánlott kategória! 24. Nálam kasza lett... Így, hogy kedvenc szereplõim már egy ideje elszállingóztak vagy éppen alulról szagolják az ibolyát, valahogy Jack öntörvényû, legyõzhetetlen szuperképességeire többé nem tartok igényt, a 6. évadot is csak nagy nehézségek árán sikerült végigszenvedni. ;))Dollhouse. Eliza Dushku egy Istennõ ezt ugye tudjuk, és bár a második évadra sem lett belõle egy Meryl Streep-es tehetség, a Babaházas történetek mindenesetre megmaradtak kellemes esti kikapcsolódásnak, ez a különbözõ személyiséget táplálunk valaki agyába még mindig sok lehetõséget biztosít a szórakozásra. A második évad után lelõtték a sorozatot, talán nem is baj, könnyesre nem sírom a párnám miatta, a szintén Elizás Tru Calling cancel -ja anno sokkal jobban megviselt. :(Caprica és Stargate-Universe. 2 spinoff, amik nagyon-nagyon megosztják a sci-fi kedvelõ társadalmat. Tulajdonképpen egyik sem viszi tovább a nagy testvére stílusát, nincsenek piff-puffok és 2 perc alatt megoldott világkatasztrófák, mindkettõben a drámaibb és intrikusabb vonal van erõteljesebb fókuszban a tudományos-fantasztikummal szemben. Az Universe-t kimondottan szeretem realisztikussága, baromi jó karakterei és azoknak fejlõdései miatt, sokkal jobban be is jön, mint az eredeti Csillagkapu vagy akár az Atlantis, amiben kevés ilyesmi volt tapasztalható. Nem is igazán értem a fanyalgókat, semmi baj nincs a történetvezetéssel, kicsit lassabb valóban, de legalább jobban fel lehet építeni az egészet és nem 45 perc alatt kell mindent megoldani. ;) A Caprica már más tészta, azt én sem tudom hova rakni. :) Ott még a karaketerek is szarok és bár az alapsztori jó lehetne, azonban mégis unalmas, egyedül Eric Stoltz és a valóban tehetséges Cylon kiscsaj miatt tartottam ki eddig, de lelkesedésem erõsen fogyóban... Pedig ez a mitõl robbant ki a háború? , hogy alakultak ki a cylon-ok? és egyéb felvetések kifejtése még jó téma is lehetne, kár, hogy eddig inkább a szappanoperás részletekre mentek rá, és abból is a dögunalmas, érdektelen fajtára... Office és Így jártam anyátokkal. Mindkettõ hozza a kötelezõt, igaz már egyik sem azon a színvonalon mozog sajnos mint a kezdeti idõkben, mégis ez a 2 sitcom az amit azóta is állandó figyelemmel kísérek, a részenkéti egy-egy hasfogós poén továbbra is garantált. Glee. Az egyik legfelkapottabb újonc. Egy újonnan alakuló középiskolás énekkarról szól, tiniproblémákkal na és sok-sok musical-el a középpontban. Én azért nem dobtam tõle nagyon hanyatt magam, bár a zenei betétek tényleg jók, a hangulata vidám és aranyosan retrós, de a karakterek nem tudtak annyira megfogni. Hiányzott valóban egy jó high-school-os sorozat eddig a palettáról, sokan ezért az új Veronica Marsnak is aposztofálják, hát szerintem ez azért erõs túlzás, a nagy sorozat ellátottság miatt egyenlõre 4 rész után parkolópályára tettem... Na, és a végére jöjjön a mostani másik legnagyobb szerelem: Smallville!! Az alaptéma alapján mindig is érdektelennek tartottam, míg szép fokozatosan egyre több rész elõtt ragadtam ott a TV2-n. Késõbb már kötelezõ vasárnapi program volt a fiatalkori Superman életérõl szóló történetek nyomonkövetése, hogy most a 8. évadot immár számítógépen nézzem meg, mivel tévében nem tudtam kivárni, míg megveszi végre az új részeket itthon valaki. Na jó, igazából nem is a történet, hanem csak egy valaki miatt nem tudtam szabadulni a sorozattól, az a nõ annyira gyönyörûséges, hogy bármilyen hülyeségben is szerepelne ámulattól kába tekintettel bámultam volna akkor is. ;) Õ Lana, azaz Kristin Kreuk, a világ legszebb szemû leányzója, életem értelme! :))))) Sajnos a 8. évadtól kevesebb szerepet kapott, azonban így legalább az idõnkénti feltûnésekor garantált a megnövekedett pulzusszám! ;) A Smallville egyébként mostanra leginkább a Bûbájos Boszikra emlékeztet, szórakoztató kis bohóság, ami nem akarja magát túl komolyan és életszerûen venni, megmarad néhol aranyosan bárgyú, de mégis misztikus sorozatnak, és ez így jó. Na, hirtelen ennyi, ha lesz egy kis idõm pár kultsorozatot is jó lenne már ledarálni, a Deadwood, a Drót és a Róma eddig sajna kimaradt a repertoáromból, pedig õk állítólag nagyon must-see kategóriásak. No mindegy, ami késik nem múlik, addig is SOROZATRA FEL!!! :)) Kapcsolódó linkek:
- (sorozatajánló) BSG FINÁLÉ + DOLLHOUSE
- (sorozatajánló) ALLY MCBEAL ÉS THE OFFICE
- (sorozatajánló) DEXTER
- (sorozatajánló) FRIDAY NIGHT LIGHTS
- (sorozatajánló) LAS VEGAS ÉS CALIFORNICATION
- (sorozatajánló) VERONICA MARS
- (sorozatajánló) IT CROWD - KOCKAFEJEK
- (sorozatajánló) HEROES